

• En segertrudelutt med munspelet under jongleringen kostade Uno på sig sedan han passerat målet

UNO TOG TILLBAKA REKORDET

– Ar Nisse Nilsson –
(Boden Kuriren) – Sörbyn har en världsmästare – igen! Iskuggan av olympiska spel genomförde Uno Lindström 42 år, en smält fantastisk prestation i skolan i hembyn Sörbyn utanför Boden på söndagen.

Med 77 777 tillslag med huvudet, med knäna och fötterna tog han igen världsmästartiteln i bolljonglering. Ett rekord som han miste i januari.

Segerrusiga sörbybor hissa- de sin världsmästare som firade titeln med litet läsk och en tårta senare i familjens sköte. Litet tagen av bolljongleringen som kräver en väldig koncentration, hela tiden. Innan han slagit det gamla rekordet på drygt 71 000 tillslag som Mikael Palmqvist i Västerås svarat för vågade inte Uno prata under jongleringen.

Närmare sju minuter tog det att passera varje tusende tillslag. Uno höll betydligt högre

fart nu än förr. Men han fick ändå hålla på 8 timmar 47 minuter och några sekunder innan han nådde mål. Egentligen gick han litet över 77 800 tillslag men räknar inte de sista då han spexade med att spela glada segertrudelutter på munspel under slutfasen.

□ **Kämpigt**

– Det var kämpigt vid ett par tillfällen, tycker Uno, men jag hade klarat betydligt mer. Fast då ska rekordet först slås av någon annan. . .

Sista tiden har Uno legat i hårdträning – ett par timmar varje dag och familjen, frun Marianne, döttrarna Annika och Viktoria och sonen Mats har varit ivriga supportere.

Uno var faktiskt litet osäker på att klara nytt världsrekord den här gången avslöjar han.

– Men det gick faktiskt som på räls, inte ett feisteg säger han belåtet. Nu känner jag mej nöjd.

□ **Tokigt**

Redan som femtonåring började Uno med bolljonglering

och kämpade med bollen bland tusentals mygg. Han kom in i Guinness berömda rekordbok 1979 med noteringen 56 000 tillslag – men då hade han redan passerat den gränsen.

– Lika tokigt som roligt, tycker Uno om bolljonglerandet. Det krävs väldig koncentration, man måste se på bollen varje ögonblick.

Ett sendrag i ett ben höll på att spöka till det litet för Uno i sluttampen – den lilla tappra hejarklacken på publikplats susade förfärat – men det löste sig snabbt och man kunde uni- sistent börja räkna in sista tillslagen.

– Jag känner inte av det här så mycket. Undrar hur det är på måndag då jag jobbar som vanligt, ler Uno.

Tiotalet personer räknade in tillslagen som Holger Lindgren BAIK bokförde. Vätiska och korv serverade döttrarna med under jongleringen. Men "dräneringsslangen" som Uno grejat behövde han inte